

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1954 m.

liepos

7

TREČIADIENIS

Nr.79(1043)

Kaina 15 kap.

Numerų je:

1. Lietuvos KP Centro Komitete. Dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo eigos Kėdainių rajono kolūkiuose — 1 pusl.
2. O. JASIULIONYTĖ. S. Nėris — įžymioji Lietuvos tarybinė poetė — 2 pusl.
3. V. KALNIBOLOCKIS. Žuvies pramonės išvystymas Tarybų Lietuvoje — 2 pusl.
4. Užbaigti šienapiūtę iki derliaus nuėmimo pradžios — 3 pusl.
5. J. TRAŠKINAS. Svarbus kolūkių valdybų uždavinys — 4 pusl.
6. G. PODKOPAJEVAS. Tarptautinė apžvalga — 4 pusl.

Ruošiant pašarus branginti kiekvieną dieną

Dabar rajono kolūkiuose patys šienavimo bei pašarų silosavimo darbų įkarštis. Priešakinės žemės ūkio artelės, rūpindamosi tvirtos pašarų bazės visuomeniniams gyvuliams sudarymu, sparčiais tempais vykdo šiuos darbus. Pažydzūi, „Naujo gyvenimo“ kolūkis jau žymiai viršijo silosavimo planą, pagaminęs 223 tonas aukštos kokybės siloso. Čia taip pat sėkmingai vykdomas šienavimas. Liepos 5 diena kolūkyje jau buvo nušienauta 143 ha pievų. Sėkmingai vykdomi šienapiūtės ir silosavimo darbai taip pat „Pirmūno“, „Bolševiko“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose.

Vienok šienapiūtės ir silosavimo darbų eiga rodo, kad ellės kolūkių vadovai nebrangina laiko, neleistinai uždelšia darbus, tuo sudarydami grėsmę pašarų paruošimo darbams. Mūšurino vardo kolūkyje iki šiol nušienauta tik 4 ha pievų. Kyla klausimas, ko laukia kolūkių vadovai? Nejaugi jie nesurpanta, kad toks delsimas gali užžesti šienapiūtę iki derliaus nuėmimo pradžios, kas gali galė sužlugdys pašarų paruošimo plano įvykdymą. O juk kolūkyje yra pakankamai darbo jėgos, kurią galima sėkmingai panaudoti šienapiūtėje.

Panaši padėtis ir P. Cvirkos vardo kolūkyje. Kolūkių pirmininkas drg. Novodvorskas daug kalba apie tvirtos pašarų bazės sudarymo būtinumą. Bet tam jis nieko nedaro. Iki šiol šienapiūtė ir silosavimas čia atliekami neleistinai lėtais tempais. Šie faktai kalba apie neatsakingą kolūkių vadovų pažūrą į vyriausybės uždavinių toliau

vystant visuomeninę gyvulininkystę įvykdymą.

Didelį nerimą kelia silosavimo eiga. Čapajevos vardo kolūkyje iki šiol užraugta vos 20 tonų siloso, nors pagal planą reikia užraugti 320 tonų. Lėtai ruošiamas silosas „Garbingo darbo“, „Raudonojo Spalio“ kolūkiuose. Reikalas tame, kad kai kurių kolūkių vadovai, paruošę po kelias dešimtis tonų siloso, galvoja tuo apsiriboti ir įvairiomis dingstimis pateisina ankstyvojo siloso gamybos plano sužlugdymą. Tokios nuomonės nieko, išskyrus žalą, neduoda. Todėl joms turi būti ryžtingai padarytas galas.

Laikas nelaukia. Dabar sprendžiama pašarų bazės sudarymo sėkmė. Todėl kolūkių valdybos, partinės organizacijos, MTS turi imtis visų priemonių, kad ryžtingai paspartintų šienapiūtės ir silosavimo tempus. Reikia plačiai aiškinti kolūkiečiams TSKP CK birželio Plenumo nutarimą, įtraukti visus darbingus žemės ūkio artelių narius į dalyvavimą ruošiant pašarus. Pašarų ruošime reikia naudoti kolūkiams rekomenduojamą išdavimą kolūkiečiams ir traktorinių brigadų darbininkams, dirbančias šienavimo darbuose, po 10 procentų nuo bendro paruošto ir suvežto į klojimus šieno kiekio, o šienaujant natūraliųjų žolių atolą — po 20 procentų, o taip pat progresyvinį darbo mokesčių.

Draugai kolūkiečiai ir mechanizatoriai! Dėkime visas savo jėgas, kad greičiau užbaigtume šienapiūtę ir silosavimą. Paruoškime šiais metais pakankamą stambiųjų ir sultingųjų pašarų kiekį.

Įvykdytas ankstyvojo siloso gamybos planas

KELMĖ. (ELTA). Kelmės MTS mechanizatoriams padedant zonos kolūkiečiai įvykdė ankstyvojo siloso gamybos planą. „Žemdirbio“ kolūkis pagamino 64 tonas ankstyvojo siloso viršum

plano. Kolūkiečiai įsipareigojo užraugti dar 40 tonų ankstyvojo siloso.

Viršijo ankstyvojo siloso gamybos planus „Laimės šaltinio“, Stalino vardo, „Laimės“ ir kiti zonos kolūkiai.

Žaliųjų kvadratų priežiūra

PASVALYS. (ELTA). Šių metų pavasarį rajono kolūkių vietos MTS padedant beveik visas bulves pasodino kvadratinio-lizdinio būdu. Bulvės gražiai sudygo. Kolūkių laukuose išryškėjo taisyklini žalieji kvadratai. Dabar bulvės gerai auga.

Rajono kolūkiečiai ir mechanizatoriai pradėjo masinę vertingosios kaupiamosios kultūros priežiūrą. Gražiai atrodo žalieji bulvių kvadratai 82 hektarų plote „Istros“

kolūkyje. Daug bulvių čia pasodinta ankstyvais terminais, panaudojus ankstyvą sėklą. Artelės kolūkiečiai rūpestingai įdirba tarpueilius. Beveik visas bulvių plotas jau apkaupas dviem kryptimis.

Kvadratinio-lizdinio būdu pasodintų bulvių apkaupimas taip pat organizuotai vykdomas Stalino vardo, „Pamūšio“, „Kiemėnų“, „Kovo 8-osios“ ir kituose kolūkiuose.

Dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo eigos Kėdainių rajono kolūkiuose

Lietuvos KP CK biuras priėmė nutarimą, kuriame pažymi, kad dėl partijos Kėdainių rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto nepatenkinamo vadovavimo rajono kolūkiai ir MTS blogai pasiruošę šienapiūtei ir pašarų silosavimui. Tie darbai pradėti pavėluotai ir vykdomi neorganizuotai. Prasidėjus šienapiūtei, kolūkiuose dar nebaigtas arklinių šienapiūvių remontas, o turimos tvarkingos arklinės šienapiūvės išnaudojamos nenašiai.

Iki š. m. birželio 25 d. rajono kolūkiuose natūraliųjų pievų nušienauta tik 191 hektaras arba 3 procentai, sėtinųjų žolių — 901 hektaras arba 20,9 procento palyginti su planu. Atskiri kolūkiai nepradėjo šienauti ir silosuoti pašarų.

Daugumoje rajono kolūkių vilkinamas natūraliųjų pievų šienavimas. Dėl to bus gauta mažiau šieno šiose pievose iš antrosios žolės. Išdžiuvęs šienas nekraunamas į kūgius, neorganizuotas šieno džiovinimas ant žaiginių. Kolūkiams nepraneštas natūraliųjų pievų antrosios žolės šienavimo planas. Neorganizuotas šienavimas plotų šienavimas pakelių ir valstybinio miško fondo juostose.

Taip pat blogai ruošiamasi pašarų silosavimui, neįvykdomas naujų siloso įrenginių statybos ir esamų įrenginių remonto planas. Neišnaudojami esami galimūnai užraugti ankstyvąjį silosą iš viksvų, meldų ir kitų laukinių žolių. Iki š. m. birželio 25 d. siloso užraugta tik 513 tonų arba 8 procentai plano.

Kėdainių MTS direktorius drg. Krivickis ir Šėtos MTS direktorius drg. Koloskovas neatsakingai žiūrėjo į traktorinių šienapiūvių ir siloso kapoklių naudojimą. Dėl jų kaltės stovi be darbo Kėdainių MTS sodyboje 2 traktorinės šienapiūvės ir Šėtos MTS — 3 šienapiūvės ir 2 siloso kapoklės.

Partijos rajono komitetas, MTS ir kolūkių pirminės partinės organizacijos nepakankamai vykdo masinį aiškinamąjį darbą kolūkiečių ir MTS darbuotojų tarpe, nemobilizavo visų darbingųjų kolūkiečių šienavimui ir pašarų silosavimui. Kolūkiuose netaikoma materialinio skatinimo tvarka, pagal kurią kolūkiečiams išduodamas šieno

avansas už dalyvavimą pašarų gamyboje.

Partijos rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas neorganizavo, kad visuose kolūkiuose būtų apsvarstyta Vilkišios rajono „Kelias į komunizmą“ žemės ūkio artelės kolūkiečių Kreipimasis ir kad kolūkiai prisilmtų socialistinius įsipareigojimus aprūpinti gyvulius stambiaisiais ir sultingaisiais pašarais.

Lietuvos KP Centro Komiteto biuras nutarė pripažinti, kad partijos Kėdainių rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto darbas vadovaujant rajono kolūkiuose pašarų šienavimui ir silosavimui yra nepatenkinamas, ir įpareigojo partijos Kėdainių rajono komitetą ir rajono vykdomąjį komitetą, rajono MTS direktorius, MTS ir kolūkių pirmines partines organizacijas pašalinti esamus mašinų-traktorių stotyse ir kolūkiuose trūkumus šienapiūtėje ir artimiausiu laiku užbaigti visuose rajono kolūkiuose pirmosios žolės šienavimą, nedelsiant krauti į kūgius išdžiuvusį šieną;

organizuoti aukštai našų visų šienapiūtės mašinų išnaudojimą šienaujant žoles, užtikrinus visiems šienavimo agregatams prityrusius mechanizatorius ir reikiamą skaičių kolūkiečių, plačiai panaudoti šienavimo darbams arklines šienapiūves, o taip pat organizuoti šieno plovimą dalgiams ir sugrėbimą miškuose, geležinkelio ir plentų pakelėse, valstybinio fondo ir valstybinio miško fondo žemėse. Pilnutinai įvykdyti natūraliųjų ir sėtinųjų pievų antrosios žolės nušienavimo planą;

artimiausiu laiku užtikrinti, kad visuose kolūkiuose būtų baigti remontuoti esami ir pastatyti nauji siloso įrenginiai, atsižvelgiant į tai, kad visuomeniniai gyvuliai būtų pilnutinai aprūpinti silosu ir kad kolūkiečiams būtų išduotas už darbdienius silosas jų asmeniniams gyvuliams. Siloso įrenginių statybai plačiai panaudoti akmenis ir kitas vietines statybines medžiagas.

Atsižvelgdamas į tai, kad eilėje rajonų šiais metais yra menkas natūraliųjų ir sėtinųjų pievų žolių derlius, Lietuvos KP Centro Komiteto biuras atkreipė partijos rajonų komitetų sekretorių ir rajonų vyk-

domųjų komitetų pirmininkų, MTS direktorių, kolūkių ir MTS pirminių partinių organizacijų sekretorių dėmesį į reikalingas būtinas priemones ankstesnei šienapiūtei organizuoti, kad būtų gautas geresnis antrosios žolės derlius, o taip pat, kad būtų viršytas pašarų silosavimo planas. Tam reikia pilnutinai išnaudoti meldus, viksvas ir kitas laukines žoles, o taip pat šakniavaisių lapus, silosines kultūras ir žolių atolus. Organizuoti kiekviename kolūkyje teisingą pagamintų pašarų apskaitą ir užpajamavimą.

Lietuvos KP Centro Komiteto biuras savo nutarime nurodė Šėtos MTS direktoriui drg. Koloskovui ir Kėdainių MTS direktoriui drg. Krivickiui, kad jie neatsakingai žiūrė į pašarų šienavimą ir silosavimą kolūkiuose ir pareikalavo, kad jie pagerintų vadovavimą šienapiūtei ir pašarų silosavimui kolūkiuose.

Lietuvos KP Centro Komiteto biuras įpareigojo partijos rajonų komitetus, rajonų vykdomuosius komitetus ir MTS direktorius užtikrinti, kad visuose kolūkiuose ir mašinų-traktorių stotyse būtų įvykdytas TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo nutarimas dėl tvarkos, pagal kurią kolūkiečiai ir traktorinių brigadų darbuotojai materialiai skatinami išduodant jiems už darbdienius, išdirbtus šienapiūtėje, iki 10 procentų bendro kiekio šieno, kuris yra pagamintas, užpajamuotas ir kolūkių valdybos priimtas, o iš natūraliųjų pievų antrosios žolės šienavimo — 20 procentų; šieno gamybos planą įvykdžiusiuose kolūkiuose išduoti už darbdienius 30 procentų šieno, pagamino viršum plano. Be to, pašarų gamybos laikotarpiu išduoti visiems kolūkiečiams avansas už darbdienius, išdirbtus nuo metų pradžios, iki 5 procentų bendro kiekio pagaminto šieno.

Lietuvos KP Centro Komiteto biuras įpareigojo partijos Kėdainių rajono komitetą, kolūkių ir MTS pirmines partines organizacijas išaiškinti visiems kolūkiams, brigadoms ir kolūkiečiams Vilkišios rajono „Kelias į komunizmą“ žemės ūkio artelės kolūkiečių Kreipimąsi ir organizuoti, kad kolūkiai prisilmtų socialistinius įsipareigojimus įvykdyti ir viršyti stambiųjų bei sultingųjų pašarų gamybos planą.

S.Nėris — įžymioji lietuvių tarybinė poetė

Praėjo devyneri metai nuo tos dienos, kai mirė įžymioji lietuvių tautos poetė Salomėja Nėris. Salomėja Nėris visą savo kūrybą paskyrė liaudžiai. Pradėjusi savo kūrybinį kelią tuo metu, kai Lietuvoje siautėjo fašistiniai reakcionieriai, ji praėjo nuostabių, kovingą gyvenimą, tapusi pavyzdžiu daugeliui pažangių rašytojų. Ankstyvuosiuose eilėraščiuose S. Nėris rašo apie individualius išgyvenimus, gamtos grožį, jaunystę. Tačiau talentingoji poetė, ilgainiui vis ryškiau matydama žiaurų išnaudojimą, klasinę nelygybę buržuazijos valdomoje Lietuvoje, nukreipia savo kūrybą prieš socialinę neteisę ir, nors dar abstrakčiai, drąsiai kalba apie kovą, pranašauja vargų ir kryželių nusėtai Lietuvai šviesų rytojų.

Ledų tau pančius išardys
Pavasaris ankstyvas, —
sako poetė 1929 metais. Gilesnis susipažinimas su marksizmo-leninizmo mokslu, ryšiai su Lietuvos komunistų partijos pagrindiniais darbuotojais atskleidė Salomėjai Nėriai tikrąjį poeto kelią. Poetė 1931 m. visam laikui nutraukia ryšius su klerikalniais literatais, sąmoningai atėdama į pažangiųjų, anti-fašistinių rašytojų tarpą. „Aš manau, kad gyvenimą turi tvarkyti tie, kurie viską padirba, bet didžiausią savo menko uždarbio dalį turi atiduoti savo prispaudėjams ir išnaudotojams. Nuo šio laiko aš sąmoningai stoju prieš darbininkų klasės išnaudotojus“, — rašė ji „Trečiojo fronto“ žurnale.

Ji visą savo talentą paskyrė paprastam darbo žmogui apdaluoti. Naujuose eilėraščiuose skamba nauja, pakili gaida, pranašaujanti greitą išvadavimą iš buržuazijos jungo, šaukiantį žūbtūtinę kovon su prispaudėjais.

Aušra, aušra raudona
nušviečia kelią jau.
Ei, darbo milijonai,
Kovon, kovon, kovon!

Salomėja Nėris ryškiai demaskuoja klasinę nelygybę, kaimo ir miesto darbo žmonių beteisiškumą ir nuskurdimą iš vienos pusės ir buržuazijos siautėjimą, parazitinių gyvenimą — iš kitos. Ne viename eilėraštyje ji su vil-

timi kviečia liaudį į „Kraštą, prietarus sugriovusį“ — Tarybų Sąjungą. Poetė žinojo, kad broliškosios tarybinės tautos nėra abejingos lietuvių tautos kančioms ir padės jai išsivaduoti iš nekenčiamo buržuazijos jungo.

1940 m. lietuvių tautos karščiausia svajonė išsipildė — Lietuva tapo lygiateisiu Tarybų Sąjungos nariu. Nuo to meto S. Nėries gyvenime prasidėjo laikotarpis, kuris pasižymi nepaprastu kūrybiniu pakilimu. Poemos „Bolševiko kelias“, „Poema apie Staliną“, o taip pat daugelis eilėraščių savo giliu idėjiškumu ilgai bus kūrybiniu pavyzdžiu mūsų poetams, o tarybiniai skaitytojai nuolat gėrėsis šiais kūriniiais, skatinančiais dar karščiau mylėti tarybinę Tėvynę.

Įsiveržus į mūsų šalį fašistiniams grobikams rūsti ir galinga poetės daina mobilizavo darbo žmones į kovą už Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę. Tokie Didžiojo Tėvynės karo metais sukurti eilėraščiai, kaip „Nepraeis fašistų tankai“, „Dainuok, širdie, gyvenimą“, „Prie Stalingrado“ ir daugelis kitų, nepaprastai giliai išreiškė Tėvynės meilės, tarybinio patriotizmo jausmą ir šandien, talkos dienomis, žadina neapykantą visiems tarybinės santvarkos priešams, keltą kovą už mūsų šalies galios ir gynybinio pajėgumo stiprinimą.

Išvadavus Lietuvą iš hitlerininkų okupacijos S. Nėris vėl iš pirmųjų pradeda šlovinti taikos pavasarį, sveikina su pergale prieš fašistinę Vokietiją. Ankstyva mirtis nutraukė nuostabią gražų ir talentingą poetės gyvenimą. Atidavusi visas talento jėgas liaudžiai, S. Nėris tapo jos mylimiausia poetė. Tarybinės santvarkos dėka S. Nėries geriausi kūriniai išversti į daugelio tarybinių tautų kalbas. Poetės vardas brangus ne tik lietuviui, bet ir rusui, latviui, ukrainiečiui, gruzinui ir baltarusiui. Poetė gyva su gyvaisiais, jos poezija prisideda prie darbo žmonių pastangų taikioje statyboje, jos lyrika amžinai gyvena liaudies širdyje.

O. Jasiulionytė

Žuvies pramonės išvystymas Tarybų Lietuvoje

Respublikos žuvies pramonė, organizuota Tarybų valdžios metais, sparčiais tempais vystosi. 1953 metais 12 kartų viršytas maksimalus žuvies sugavimo lygis, pasiektas prieš karą.

1954 metais žuvies sugaunama beveik du kartus daugiau, negu 1953 metais. Pirmą laiką, vieneriais metais anksčiau, įvykdytas Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimo nutarimas padidinti Tarybų Lietuvoje per penkmetį žuvies sugavimą ketveriopai.

Lietuvos respublika turtinga vandenimis. Kuršių Mares, Nemunas, Baltijos jūros pakraščiai, gausūs ežerai, tvenkiniai, upės turtingi įvairiausių ir vertingų veislių žuvimis. Žaliavinei bazei dar labiau išplėsti respublikoje organizuota žvejybos melioracijos mašinų stotis, kuri vald Nemuno žemupio pratakus ir plečia tvenkinių ūkius.

Naujų veislių ir hibridinių formų žuvims veisti Meškairinkos tvenkiniuose įkurta žuivaisos selekcinė stotis. Baigiamas įrengti Vasaknos žuvinas. Respublikos vandens telkiniuose, Lietuvos TSR Mokslų akademijos Biologijos institutui pasiūlius, įleistas sterlis, sidabriniai karosai, Kaspijos sažano reproduktoriai.

Nepaprastai greitai vystosi ekspedicinė silkių žvejyba Šiaurės Atlante. Per penkis šiuo metų mėnesius silkių sugauta 3 kartus daugiau, negu per tą patį praėjusių metų laikotarpį. Intensyvi žvejyba Baltijos jūroje ir plati ekspedicinė silkių žvejyba Atlante išvedė Lietuvą į pirmą vietą pagal žuvies sugavimą Baltijyje.

Greita žuvies sugavimo augimo, sparčiai vystosi pakrančių techninė bazė. Klaipeidos konservų fabrikas per 5 šiuo metų mėnesius išleido viršum plano 522 tūkstančius dėžučių žuvies konservų. Fabrikas kolektyvas įsipareigojo iki metų pabaigos pagaminti dar 700 tūkstančių dėžučių konservų viršum plano. Klaipeidoje baigiamas statyti antras konservų fabrikas, trigubai galingesnis už pirmąjį. Sparčiai didėja šprotų, sardinių, kilių gamyba. 1953 metais stoji rikiuotė nauji žuvies šaldytuvai Kaune, Nidoje, Rusnėje. Tai įgalina žymiai pagerinti išleidžiamų žuvies prekių asortimentą, padidinti vartotojų aprūpinimą šaldyta ir rūkyta žuvimi, kulinariniais žuvies gaminiais.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė didžiai rūpinasi lietuvių tautos ekonomikos ir kultūros augimu. Sąjunginių respublikų broliškos pagalbos dėka Lietuvos žuvies pramonės įmonės nuolat papildomos laivais, aprūpinamos naujausia technika. Respublikos žuvies pramonė padeda toliau kelti liaudies gerovę.

V. Kalnibolockis
Lietuvos TSR Žuvies pramonės ministerijos Plano skyriaus viršininkas

Naudojantis rajono švietimo skyriaus nuolaidžiavimu

Tarybų valstybė — tai šalis, kur liaudies švietimo reikalas pastatytas į aukščiausią lygį, kur švietimui išleidžiama daug lėšų. Todėl kasmet didėja pas mus kaimo mokyklų skaičius, jos vis geriau materialiai aprūpinamos. Tai įgalino pereiti prie septynmečio apmokymo kaime, ir ruošti perėjimui prie dešimtmečio apmokymo.

Ir todėl bendro liaudies švietimo pakilimo fone ypatingai menkai atrodo atskiros mokyklos ir jų vadovai, kurie savo nevalstybine pažiūra į šį svarbų reikalą trūkdo toliau gerinti liaudies švietimo darbą.

Ryšium su tuo noriu papasakoti apie Turmanto vidurinę mokyklą. Praėjusiais mokslo metais mokyklos patalpa buvo reikalinga vidutinio remonto. Bet to nebuvo padaryta ir mokslo metai prasidėjo bei vyko nenormaliai. Žiemos metu mokykloje buvo labai šalta, net rašalas užšaldavo, o sienos apšerkšnodavo. Moksleiviai ir mokytojai buvo priversti užsiimti nenusirengę viršutinių drabužių. Dėl šalčių dažnai net pamokos neįvykdavo. Aišku, kad visa tai neigiamai paveikė mokymo procesą, moksleivių pažangumą. Daugelis jų pasiliko antriems metams, gavo pataisas.

Iškyla klausimas: kodėl mokykla nebuvo atremontuota, gal nebuvo lėšų, gal būt direktorius drg. Smirnovas stengėsi įvykdyti remontą, bet jam nepadėjo? Pasirodo, kad ne. Buvo ir lėšų, ir visa, kas reikalinga. Mokykla liko neatremontuota todėl, kad drg. Smirnovas ir piršto nepajudino, kad šis darbas būtų atliktas laiku. Patalpos remontui buvo išskirta 12

tūkstančių rublių. To turėjo pilnai užtekti visiems darbams. Bet direktorius sugėbėjo išleisti 6 tūkstančius rublių vien sienoms baltinti. Likusiems šešioms tūkstančiams direktorius, dėl laiko stokos (dažnai girtuokliavavo, o po to galvą skaudėdavo) nerado pritaikymo, ir metų pabaigoje jie buvo nurašyti kaip nesunaudoti.

Languose liko plyšių, grindyse — skylių, fundamentas irgi nebuvo užtaisytas. Liko neatremontuotos krosnys ir daug kas kita.

Visa tai atsitiko todėl, kad nei apylinkės Taryba, nei rajono liaudies švietimo skyrius nekontroliavo mokyklos pasirengimo naujiems mokslo metams eigos, nesėkė kaip eikvojamos lėšos, susitaikstė su netinkamu Smirnovu elgimusi, dėl kurio kaltės kolūkiečių vaikai neturėjo galimybės mokytis normaliose sąlygose.

Kadangi niekas nieko nepasakė Smirnovui, jis ir šiais metais toliau girtuokliauja, o mokyklos remontuoti vis dar nepradeda. Gi iki mokslo metų pradžios teliko nedaug laiko. Nesiruošiama naujiems mokslo metams ir kitose srityse. Daug mokslo priemonių sugedo, bet naujų neįsigijama. Reikia užregistruoti būsimus mokinius, kurie šiemet pradės lankyti mokyklą. Bet ir šis darbas paliktas savietgai. Net žinias, reikalingas pristatyti į rajono švietimo skyrių, direktorius Smirnovas ima iš „lubų“.

Toks Smirnovu elgimasis turi būti griežtai pasmerktas, nes jis teršia aukštą tarybinės mokyklos pedagogo vardą.

R. K i s l o v a

Nesirūpina knygų platinimu

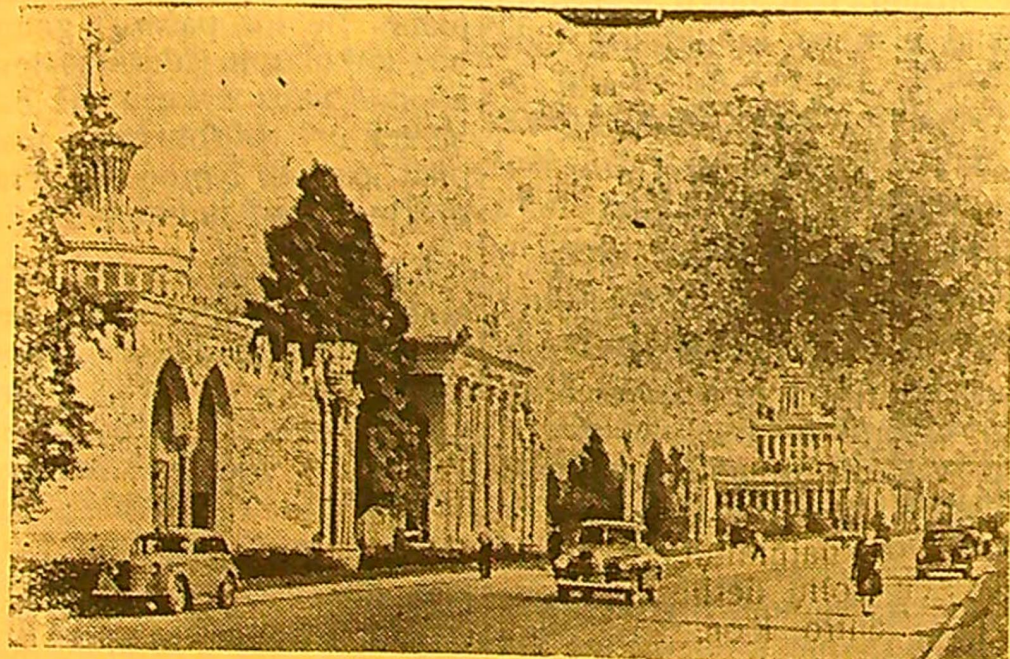
Knyga yra galinga priemonė komunistiškai auklėjant plačiąsias mases. Todėl jos išplatimas darbo žmonių tarpe turi didelę reikšmę. Šiame darbe didelis vaidmuo atitenka knygynams, kurie pašaukti išplatinti tarybinę knygą plačiųjų gyventojų sluoksnių tarpe.

Kaip tuos uždavinius atlika mūsų rajoninis knygynas? Reikia pasakyti, kad blogai. Nors knygų išplatimo planas yra labai mažas — viso 7 tūkst. per mėnesį, — bet ir jis neįvykdomas. Per antrą šiuo metų ketvirtį knygynas planą įvykdė tik 84,3 proc. Knygyno darbuotojai ir jo vedėja L. Garšanovaitė knygų platinimo planą įvykdyti visai ir nesistengia. Jie ramiai sėdi sau knygyne ir laukia kada ateis pirkėjai. Gi jokių priemonių knygai propaguoti ir jai išplatinti darbininkų, kolūkiečių, inteligentijos tarpe nesiima. Knygyne labai retai iškabinami

naujai gautų knygų sąrašai. Nesunku būtų pagaminti plakatus „Knygynas turi šias knygas“ arba „Išsigykite šias įdomias knygas“, tačiau knygynas nesiteikia to padaryti. Visai neruošiamos knygų parodos, kuriose būtų parodoma geriausia rekomenduojama įsigyti literatūra, o tai juk padėtų sudominti skaitytojus nauja literatūra. Knygynas nesubūrė knygnešių, visuomeninių knygų platinėtojų, kurie daug galėtų padėti platinant ir propaguojant knygą. Knygyno vadovai nesiima priemonių priartinti knygą prie skaitytojų, pavyzdžiui, įsteigti knygų pardavimo kioskus.

Apie visus tuos trūkumus gerai žino prekybos skyrius, tačiau tenkinasi tokia knygyno darbu. O jau seniai reikėtų rimtai susirūpinti tokiu svarbiu klausimu, kaip knygų platinimas.

O. M i š k i n y t ė

MASKVA. Visasąjunginė žemės ūkio paroda. Vienoje parodos alejų. Kairėje Baškirijos ATSR paviljonas, toliau Turkmenijos TSR paviljonas, dar toliau — Svarbiausias paviljonas. N. G r a n o v s k i o nuotr. (TASS).

Užbaigti šienapiūtę iki derliaus nuėmimo pradžios!

*

*

*

P R A N E Š I M A S

apie šienavimo, silosavimo ir daugiamečių žolių sėklinių sklypų išskyrimo eigą rajono kolūkiuose 1954 m. liepos 5 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Plano įvykdymas procentais		
		Šienavimo	Silosavimo	Išskirta daug. ž. sėkl. skl.
1.	„Naujo gyvenimo“	52,9	139,4	—
2.	„Pirmūno“ *	30,3	40,3	—
3.	Zdanovo vardo	21,1	29,0	100,0
4.	„Bolševiko“	14,9	51,3	45,5
5.	„Lenino atminties“	12,7	25,0	38,0
6.	„30 metų komjaunimui“	11,3	87,5	80,0
7.	Kalinino vardo	9,3	26,0	80,0
8.	M.Melnikaitės vardo	9,0	48,3	58,8
9.	„Raudonojo Spalio“ *	8,2	10,0	—
10.	J. Žemaitės vardo	7,3	27,5	—
11.	Čapajevio vardo	7,1	6,2	41,3
12.	„Pažangos“	5,7	42,3	100,0
13.	„Garbingo darbo“ *	5,3	6,0	108,0
14.	Stalino vardo	4,6	20,0	57,1
15.	P. Cvirkos vardo *	2,0	21,0	26,6
16.	„Tarybų Lietuvos“	1,7	17,0	—
17.	Mičiurino vardo	1,2	45,4	50,0

MTS direkcija

*) Žinios nepristatytos

Mičiurino vardo kolūkyje neskuba

Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje neskiriama dėmesio tvirtos pašarų bazės sudarymui. Kolūkyje labai silpnai vykdomi šienapiūtės darbai. Iki šiol čia nuplauta vos 4 ha pievų. Kas gi trukdo kolūkiui sparčiai vykdyti šienapiūtę? Svarbiausia, netinkama darbo organizacija, nebuvimas vadovavimo šienapiūtės darbams.

9 val. ryto. Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje tylu. Nei susirinkimo punktuose, nei laukuose nėra nė vieno kolūkiečio. Dar praeina kiek laiko ir tik 10 val. pradeda rinktis atskiri šienaplovai. Tačiau ir susirinkę kolūkiečiai dar negreit pradeda darbą, dar ilgai tenka laukti, kol ateis brigadininkai paskirstyti darbą. Be to, daug laiko sugaištama dalgių ir grėblių ieškojimui, nes kolūkio valdyba iki šiol nepasirūpino nei dalgių įsigijimu, nei grėblių gaminimu. O tas dabar labai trukdo šienapiūtės darbų atlikimą.

Kolūkio valdyba ir laukininkystės brigadų brigadininkai nekovoja už pilną darbo jėgos panaudojimą šienapiūtės darbuose. Kiekvieną dieną kolūkyje nedirba ir pusė visų darbinių kolūkiečių. Artelėje yra nemažai tokių kolūkiečių, kuriems visai brigadininkai neduoda darbo užduočių. Pavyzdžiui, I brigados kolūkietė A. Pažekaitė neturi išdirbusi nė vieno darbadienio, o brigadininkas drg. Malinauskas kažkodėl neskiria jos į darbą, sudarydamas visas sąlygas jai tinginiauti.

Žemės ūkio artelėje labai žemas darbo našumas. Pavyzdžiui, III laukininkys-

tės brigadoje (brigadininkas Kušeliauskas) 5 plovėjai per 5 dienas nušienavo vos 2 ha pievų.

Negeresnė padėtis yra ir kitose brigadose. II laukininkystės brigadoje per 3 dienas nuplauta tik 0,5 ha.

Kolūkio valdyba nusišalino nuo vadovavimo brigadoms. Valdybos pirmininkas drg. Misiūnas retai duoda brigadininkams uždavinius. Brigadininkai dirba pagal savo nuožiūrą. Jie neatsiskaito valdybai apie darbų eigą brigadose, neteikia žinių apie atliktą darbą. To pasekoje artelės valdyba net nežino kiek kolūkyje nušienauta pievų.

Žemės ūkio artelėje visai nesirūpinama šienaujama pievų apsauga. Nenušienautose pievose ganosi ne tik kolūkiečiai, bet ir nedirbančių kolūkyje piliečių gyvuliai. Pavyzdžiui, nuo pat pavasario pradžios pievose gano savo gyvulius pil. E. Rybakovas, J. Dugnas ir kiti. Kolūkio valdyba ir pirmininkas drg. Misiūnas apie tai puikiai žino, bet jokių priemonių visuomeninio ūkio kenkėjams sudrausti nesilima. Bet kas gi imsis priemonių, jeigu pats drg. Misiūnas gano savo gyvulius pievose.

Kolūkio valdybos pareiga—ryžtingai nugalėti atsilikimą. Būtina artimiausiu laiku mobilizuoti visas jėgas šienapiūtės darbų paspartinimui, pilnai panaudoti esančias kolūkyje mašinas. Tik visų jėgų panaudojimas, visų kolūkiečių našus darbas užtikrins sėkmingą šienapiūtės atlikimą.

J. Prigoriskis

Sudarome pašarų bazę

Kalinino vardo kolūkyje ligi šių metų gyvulininkystė nebuvo reikiamai įvertinta. Išskyrus avis, visų kitų rūšių gyvulių išvystymo planas nebuvo įvykdytas, dar labai žemas gyvulių produktyvumas. Tai paaiškinama visų pirma tuo, kad kolūkyje nebuvo atkreiptas reikiamas dėmesys į tvirtos pašarų bazės sudarymą, trūko tinkamų patalpų. Tai rodo jau ir tas faktas, kad praeitą žiemą sugedo 50 tonų vertingo pašaro — siloso vien dėl to, kad nebuvo prisilaikyta pagrindinių silosavimo taisyklių.

Šiais metais Kalinino vardo žemės ūkio artelėje daromas griežtas posūkis sudarant pašarų bazę. Kolūkis pasėjo 65 ha vienmečių žolių, 10 ha silosinių kultūrų, 10 ha pašarinių šakniavaisių. Į dengiamąsias kultūras įsėta 33 ha daugiamečių žolių. Negalima sakyti, kad tai jau visiškai patenkins gyvulininkystės reikalavimus. Kuriant tvirtą pašarų bazę, kolūkis susidūrė su dideliais sunkumais: žemė nebuvo iš rudens tinkamai paruošta, trūko pašarinių kultūrų sėklos. Ypač maža žemė sėjome daugiamečių žolių. Kad nesumažėtų 1955 metais daugiamečių žolių šienaujami plotai, numatėme praktikuoti jų sėjimą vasarą, nuvalius žiemkenčius, pasėtus įtrėštuose grynuose pūdyuose. Be to, išskyrėme 20 ha daugiamečių žolių sėklinių sklypų.

Siekiant sukaupti daugiau sultingų pašarų, neįvykdžius pašarinių šakniavaisių sėjos plano, teks užraugti daugiau silosų. Tam bus reikalinga didesnė MTS parama. Ligi šiol jau būtume užraugę nemažą kiekį ankstyvojo siloso, tačiau niekaip negalėjome sulaukti siloso kapoklės, kuri ilgą laiką prastovėjo be darbo P. Cvirkos vardo kolūkyje.

Šiais metais nušienausime 540 ha natūralinių pievų ir 101 ha daugiamečių žolių. Bet ir čia susiduriame su sunkumais. Maža turime šienapiūtėms atsarginių dalių: mūsų kolūkiui buvo išskirta tik 25 peiliukai šienapiūtėms, „Žemtiekimio“ bazėje nėra šienapiūtėms, kurių taip pat stokojame.

Tačiau, nežiūrint į sunkumus, dėsimė visas pastangas tam, kad sustiprintume pašarų bazę ir tuo pačiu sudarytume sąlygas Partijos ir Vyriausybės išskeltiems uždaviniams įvykdyti—padidinti visuomeninį gyvulių skaičių, pakelti jų produktyvumą.

S. S a l i k l y t ė
MTS agronomas Kalinino vardo kolūkyje

MIESTO TEMOMIS

Argi verta dar kartą kalbėti apie tai, kad Zarasų miestas randasi gražioje aukštumoje, iš visų pusių apsuptas ežerų ir pušynų, kad kasmet čia suvažiuoja tūkstančiai poilsiautojų.

Ryšium su tuo dar keičiau atrodo tai, kad daugelis organizacijų, įstaigų ir jų vadovai visiškai nesidomi miesto sutvarkymo klausimu, nesirūpina darbo žmonių buitinio aptarnavimo įmonių gero ir nenutrūkstamo darbo organizavimu.

„Nėra galimybių“

Jeigu Jūs, pilietai, atvažiuote į Zarasus pirmadienį ir sugalvojote po kelionės užėiti į kirpyklą, atsisakykite nuo to iš anksto. Reikalas tame, kad vienintelė mieste vyrų kirpykla, priklausanti rajono pramkombinatui, tą dieną... uždaryta (išėginė!). Be to, šioje kirpykloje neprisilaikoma sanitarijos ir higienos taisyklių. Jeigu jūs sugalvojote nusikirpti, tai jus apdengs nešvariu, jau dešimt kartų naudotu peniuaru. Nešvarios ir servetėlės, stalai, sienos, sandėliukas, kur šildo vandenį ir t. t. Nėra reikiamų veidrodžių. Jų vietoje ant stalų prieš klįjentes stovi kadaisė buvusiu veidrodžių nuolaužos.

Tai, kas liečia vyrų kirpyklą. Gi moterų kirpyklos visiškai nėra. Užtat jums nurodys, kur gyvena geros „tutulės“, kurios už gerą atlyginimą padarys ilgaalikį arba šaltą sušukavimą namuose.

Apie šiuos trūkumus jau daug kartų buvo kalbama įvairiose susirinkimuose bei pasitarimuose, bet kalbos lieka kalbomis. Rajono pramkombinato bei „Aušros“ daugverslinės artelės vadovybė pareiškia, kad pašalinti šiuos trūkumus „nėra galimybių“. Argi reikia įrodyti, kad toks pareiškimas yra absurdiškas?

„Objektyvių priežasčių“ priedangoje

Už miesto, gražioje vietoje, yra laisvanoriškos sporto draugijos „Žalgiris“ stadionas. Bet tai tik pavadinimas. Iš tikrųjų stadiono kol kas nėra, yra tik pusiau dykas laukas. Jis nevalytas, neįrengti bėgimo takai bei kitos sporto aikštelės, nėra pakankamai suolų, rūbinių, bufeto, stadionas net neaptvertas.

Užklaustas, kodėl ligi šiol stadionas yra tokioje padėtyje, LSD „Žalgiris“ pirmininkas drg. Musatovas pareiškia: „Nėra pinigų, nėra kuo įrengti“. Bet šis atsakymas yra mažiausia neatsakingas.

Juk pernai šiam tikslui buvo išskirta 60 tūkstančių rublių. Tačiau šiuos pinigus sporto kolektyvo vadovai „negalėjo panaudoti“ ir jie buvo nurašyti. Šiais metais pinigų nėra. Bet jie būtų, jeigu drg. Musatovas stengtųsi juos gauti. O dabar, dėl „Žalgirio“ ir rajono kūno kultūros ir sporto komiteto neveiklumo, stadionas iš esmės pavestas ganykla.

O vasara praeina...

Būtų ne pro šalį dar kartą priminti apie tai, kad Zarasai apsupti gražių ežerų, ir kad ilsėdamiesi miesto darbo žmonės su malonumu pasiirštytų valtimis. Tačiau... ligi šiol mieste nėra valčių stoties. Gal bendrai nėra valčių? Pasirodo—yra. Bet visa bėda yra ta, kad visos turimos 17 baidarių priklauso vis tam pačiam „Žalgiriui“. Rajono pramkombinatui pavesta atremontuoti jas, bet ligi šiol jos vis dar neatremontuotos. Štai guli baidarės nenaudojamos, o dešimtys sportininkų, šimtai ekskursantų, norinčių kartais pasiirštyti, priversti eiti pas valčių savininkus—prašyti, kad leistų pasiirštyti.

Šeiminkas yra, o tvarkos nėra

Zarasuose yra labai geras savo gamtos sąlygomis vandens baseinas. Jo šeiminkas yra sporto draugija „Spartakas“ (pirmininkas drg. Reingardas). Šeiminkas yra, o tvarkos nėra. Rūbinės jau seniai reikalingos remonto, jose labai nešvaru, pliaže nėra suolų. Be to, pati teritorija užteršta, tačiau niekas jos nevalo. O juk čia kartais surengiamos ir tarprespublikinės plaukymo varžybos.

„Ypatingos sąlygos“

Pasivaikščiოდamas pavakarių miesto gatvėmis, tai vienur, tai kitur pamatysi išeinančius iš užkandinių „nuolatinius klientus“, išgirsti girtuoklių keiksnius. Deja, reikia pripažinti, kad tokių reiškinų dar pasitaiko mūsų mieste. Ir jie yra todėl, kad esamos mieste užkandinės neatitinka savo pavadinimų ir paskirties, jos paverstos „traktieriais“. Nežiūrint to, kad užkandinėse draudžiama pardavinėti degtinę, Zarasuose to neprisilaikoma. Matyt, prekybinių organizacijų vadovai mano, kad jie dirba „ypatingomis sąlygomis“ ir Sąjunginės Prekybos ministerijos nurodymas jų neličia. Laikas pakeisti šią nuomonę. A. Oleinikovas

Trumpai

Sąžiningai atlieka savo pareigas Kalinino vardo kolūkio laiškininkė drg. Juršytė. Ji visuomet laiku pristato kolūkiečiams laikraščius ir žurnalus.

H. M a l d a u s k a s
* * *

„Pažangos“ kolūkyje spar-

čiais tempais vykdomi džiolyklos statybos darbai. Dabartiniu metu dengiamas stogas ir statomos krosnys. Gerai dirba statybininkai drg. Dūdėnas ir Balbatunovas.

Z. Y 1 a

Svarbus kolūkių valdybų uždavinys

Partija ir vyriausybė iškelė didelius uždavinius toliau vystant socialistinį žemės ūkį, gerinant darbo žmonių materialinę gerovę. Viena iš priemonių, keliančių kaimo darbo žmonių materialinės gerovės lygį, o taip pat padedančių kelti kolūkiečių aktyvumą bei stiprinti drausmę, yra kolūkinės visuomeninės savišalpos kasos.

Kasa organizuojama teikti pagalbą tais atvejais, kai artelės nariai dėl įvairių priežasčių netenka darbingumo, o taip pat išlaikyti vaikus, našlaičius, bei padėti kolūkiečiams, laikinai atsidurusiems sunkioje padėtyje, ir panašiai.

Gerali veikia visuomeninės savišalpos kasa P. Cvirkos vardo kolūkyje (pirmininkas drg. Juškėnas). Šiame kolūkyje daug dėmesio skiriama reikalingiems materialinės pagalbos kolūkiečiams. Taip kolūkiečiui drg. Ruškuliui kasos lėšomis nupirktą protezė, drg. Juškėnui išdavė atilsinę į kurortą, drg. Vaitkevičienei išskyrė piniginę pašalpą gyvulio įsigijimui, dviem šeimoms, pasiūkusioms be vyrų, taip pat išskirtos piniginės pašalpos. P. Cvirkos vardo artelės nariai yra tikri, kad kas nebeatsitiktų, jiems visuomet bus suteikta ne tik moralinė, bet ir materialinė pagalba.

Tačiau tokių kasų yra ne daug. Stalino vardo kolūkyje kasa veikia, tačiau dabar nustojo veikti. Taip pat neveikia kasos ir kituose rajono kolūkiuose. Deja, kolūkių

pirmininkai neteikia reikiamos reikšmės šiam svarbiam klausimui, pakeičia kasų darbą. Užuo organizavusios kasas, padėjusios joms sutvarkyti darbą, kolūkių valdybos pačios sprendžia pagalbos teikimo klausimus. O dažniausia tuo užsiimtinėja patys pirmininkai.

Tokia neteisinga kai kurių kolūkių pirmininkų pažūra į savišalpos kasų darbo organizavimą dažniausia priveda prie to, kad reikalinga kolūkiečiui pagalba suteikiama jam ne laiku, o tai neišvengiamai paveikia kolūkiečių darbo aktyvumą ir drausmę.

Artėja karštas derliaus nuėmimo darbų laikas, kuris pareikalaus kolūkiniuose laukuose dirbančių žmonių maksimalaus jėgų įtempimo. Todėl vienas iš svarbiausių kolūkių valdybų bei pirminių partinių organizacijų, o taip pat MTS uždavinių yra sudaryti kiekviename kolūkyje visuomenines savišalpos kasas. Ligi derliaus nuėmimo pradžios reikia praveisti susirinkimus, ryšium su kolūkių sustambinimu reikia peržiūrėti ir perrinkti kasų valdybų sąstatą stiekiant maksimaliai suaktyvinti jų darbą.

Gerali sutvarkytas kasų darbas ir savalaikis materialinės pagalbos suteikimas padės mobilizuoti kaimo dirbančiuosius sėkmingam pasiruošimui derliaus nuėmimui ir jo atlikimui be nuostolių.

I. T r a š k i n a s

rajono socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas

PASPARTINTI STATYBĄ

„Garbingo darbo“ kolūkių kolūkiečiai, kovodami už tolesnį visuomeninės gyvulininkystės išvystymą ir gyvulių produktyvumo pakėlimą, pradėjo 100 vietų tipinės karvidės statybą, kuri turi būti baigta š. m. rugsėjo 30 dieną. Pradžioje darbai vyko gana sparčiai. Bet dabar statybos tempai kažkodėl sulėtėjo.

Tai paaiškinama tuo, kad kolūkių valdyba, pavesdama statybos darbus Respublikinio statybos tresto Vilniaus statybos ruožui Nr. 1, visiškai nesirūpina, kaip rangovas vykdo savo sutartinius įsipareigojimus.

O savo įsipareigojimus statybininkai vykdo labai blogai. Išskirtas plytoms ir kitoms statybinėms medžiagoms gabenti sunkvežimis išėjo iš rikiuotės ir stovi belaukdamas remonto. Mūrinių bei dailidžių brigadose neorganizuotas viešasis maitinimas, dėl ko statybininkai sugaišta daug laiko vaikštinėjant produktų. Niekas nesirūpina projektais ir sąmatomis siloso bei vandens bokštams, pašarų sandėliui statyti.

Statyboje nėra techninės kontrolės. Jaunesnis statybos ruožo inžinierius drg. Vasiliauskas labai retai lankosi statyboje, o vyriausias inžinierius drg. Voinovas per visą sezoną tik vieną kartą atsilankė kolūkyje.

„Garbingo darbo“ kolūkių valdyba turi rimtai įsigilinti į karvidės statybos darbų eigą ir pareikalauti iš statybos tresto, kad jis tiksliai vykdytų sutartinius įsipareigojimus ir baigtų statybą nustatytu laiku.

O. A l e k s a n d r o v a s

Apsirūpinkime pievinių žolių sėklomis

Mūsų rajono kolūkiams dažnai trūksta stambiųjų pašarų gyvuliams, dėl to neįvykdomas gyvulininkystės išvystymo planas ir gaunamas žemas produktyvumas. Taip yra todėl, kad nepakankamai sėjama daugiamečių žolių ir negerinamos natūraliosios pievos. Eilėje kolūkių jau yra nusausintų ir išartų durpynų, kituose vyks nusausinimas šiemet, tačiau tie durpynai apsėjami nepievinėmis žolėmis, kadangi kolūkiečiai neapsirūpinę jų sėklomis, nežūrint į tai, kad jomis apsirūpinti kolūkiečiai turi visas galimybes. Labai svarbus pievinių žolių šaltinis yra pievose ir ganyklose augančios žolės.

Durpynų apsėjimui reikia surinkti motiejukų, tikrojo eraičyno, rausvojo (švedinio) dobilo, pievinės miglės, baltosios smilgos, šunažolės sėklų. Jų galima rasti pievų pakraščiuose, pakelėse, pakrūmėse. Iš tų vietų sėkla renkama rankomis, kiekvienos žolės varpeles sudedant į atskirą maišelį. Po to sėklos džiovinamos, išrenkamos ir išvalomos.

Agronomai privalo laiku supažindinti rinkėjus su renkamosiomis žolėmis, jų augimo vietomis, numatyti sėklų sūbrendimo metą, laiku pradėti rinkimą.

Dirbantieji kolūkyje žemės ūkio specialistai kartu su laukininkystės brigadų brigadininkais privalo šiuo metu parinkti tokias vietas, kur yra didesni minėtų pievinių žolių telkiniai ir palikti tuos plotus nenušienautus, taip pat apsaugoti juos nuo ganyklos. Parenkant plotus reikia vadovautis tuo, kad šu-

nažolė randama pakelėse, prie sodybų, eraičynas ir rausvasis dabilas — pakelėse, pievų pakraščiuose, miglė — pakrūmėse. Sėklų rinkimą reikia pradėti kai varputės pabaiga, tai yra 10—15 liepos.

Surinktas sėklas reikia pasėti durpyne į sėklinius sklypus iki šių metų rugpjūčio mėn., sėjant kiekvieną rūšį atskirai be dengiamojo augalo, tik šunažolę sėti kartu su žiemkenčiais ne durpyne.

Dirbamoje žemėje vietoje motiejukų geriau į mišinį su dobilais sėti šunažolę, nes ji sausuose laukuose duoda žymiai pastovesnius derlius ir greičiau atželia negu motiejukai. Grynos šunažolės į hektarą sėjama 20 kg. Į sėklinius sklypus grynų motiejukų sėjama durpinėje dirvoje — 13 kg, eraičyno — 17 kg, miglės — 12 kg, rausvųjų dobilų — 7 kg, baltųjų — 7 kg, baltosios smilgos — 9 kg. Kad kasmet kolūkiečiai įsisavintų po 50 ha durpynų, reikia apsėti pievinių žolių sėkliniams sklypams apie 7 ha, tame tarpe ir motiejukų, kurių sėklos dauguma kolūkių turi pakankamai.

Pievinių žolių sėklas turi rinkti visi. Į šį darbą turi būti įtraukti kolūkiuose esantieji moksleiviai, paaugliai, mažai darbingi kolūkiečiai, Palaikydami VLKJS Centro Komiteto nutarimą dėl komjaunimo organizacijų dalyvavimo ruošiant pašarus kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose 1954 m. kolūkinio kaimo ir miesto jaunimas turi aktyviai įsijungti į pievinių žolių sėklų rinkimo darbą.

K. R i m k u s

MTS vyr. agronomas

Tarptautinė apžvalga

Čžou En-lajaus kallonė į Indiją ir Birmą

Grįždamas iš Ženevos pasitarimo į tėvynę, Kinijos Liaudies Respublikos valstybinės administracinės tarybos premjeras ir užsienio reikalų ministras Čžou En-lajus, Indijos ir Birmos vyriausybės pakviestas, aplankė Indijos sostinę Delį ir Birmos sostinę Rangūną. Delio mieste jis vedė derybas su Indijos ministru pirmininku Neru, o Rangūne — su Birmos ministru pirmininku U Nu.

Delio derybų metu abiejų šalių ministrai pirmininkai apsvarstė klausimus, kurie turi bendrą reikšmę Indijai ir Kinijai, ir, konkrečiai, perspektyvas atkurti taiką Pietryčių Azijoje. Pranešime apie derybas pabrėžiama kaip svarbu pasiekti politinį suregulavimą Indokinijoje, kuris „turi būti svertas laisviems demokratiniams susivienijimams ir nepriklausomoms valstybėms sudaryti“.

Kinijos ir Indijos ministrai pirmininkai išreiškė tikrumą dėl abiejų šalių draugystės, kuri prisidės prie taikos vi-

same pasaulyje užtikrinimo ir taikingo jų šalių, o taip pat kitų Azijos šalių vystymosi. Derybų dalyviai patvirtino principus, sudarančius jų šalių santykių pagrindą. Tie principai — savitarpinis teritorinio vientisumo ir suverenumo gerbimas, nepuolimas, nesikišimas į viena antros vidaus reikalus, lygybė ir savitarpio nauda, taikus sambūvis.

Kinijos ir Indijos spauda, llesdama Čžou En-lajaus kallonę į Indiją, pabrėžia, kad tas apsilankymas turi istorinę reikšmę Kinijos ir Indijos draugiškiems santykiams toliau sustiprinti, o taip pat taikai Azijoje ir visame pasaulyje sustiprinti. Šanchajaus laikraštis „Venjchueibao“ rašo, kad derybų rezultatai „pilnutinai atitinka visų Azijos šalių tautų bendrą valią bei lūkesčius ir visos žmonijos taikius interesus“.

Didelę reikšmę turi ir Rangūne įvykusios derybos. Jų išdavoje buvo paskelbtas bendras susitikimo dalyvių pareiškimas, kuriame nurodoma, kad principai, kurie sudaro Kinijos ir Indijos san-

tykių pagrindą, „turi būti vadovaujama principai taip pat Kinijos ir Birmos santykiuose“. Derybų dalyviai išreiškė įsitikinimą, kad jų susitikimas bus naudingas taikos reikalui.

Visų Azijos šalių tautos sveikina Čžou En-lajaus derybų su Neru ir U Nu rezultatus, nes šios derybos buvo vedamos užtikrinti taiką ir toliau susilpninti tarptautinį įtempimą Azijoje ir visame pasaulyje.

Už vieningą, taikingą ir demokratinę Vokietiją

Šių metų gegužės mėnesį Berlyne įvyko demokratinės Vokietijos nacionalinio fronto kongresas, kuris pasiūlė surengti visaliaudinį apklausimą-balsavimą, turint tikslą išaiškinti vokiečių tautos valią klausimu: „Už taikos sutartį ir okupacinių kariuomenių išvedimą ar už „Europos gynybinės bendrijos“ sutartį bei „bendrąją sutartį“ ir okupacinių kariuomenių palikimą 50 metų laikotarpiui?“ Vokietijos Demokratinėje Respublikoje toks apklausimas-balsavimas

įvyko birželio 27, 28 ir 29 d. d. Balsavimo rezultatai aiškiai rodo, kad didžioji dauguma jo dalyvių pasisakė už taikos sutartį, prieš okupaciją. Už tai balsavo 93,5 procento respublikos piliečių, o už „Europos gynybinės bendrijos“ sutartį ir okupacinių kariuomenių palikimą — tik 6,5 procento.

Bonos valdovai ir jų amerikiniai šeiminkai neleido organizuoti liaudies balsavimo Vokietijos teritorijoje ir Berlyno vakariniuose sektoriuose. Tačiau, nepaisant draudimo, Vokietijos patriotai pradėjo vykdyti liaudies apklausimą nelegaliai.

Birželio 27 d., kai Vokietijos Demokratinėje Respublikoje prasidėjo liaudies balsavimas, Kelne įvyko „kongresas apsisprendimo ir taikos klausimu“. Į kongresą susirinko apie 900 delegatų, atstovaujančių įvairiausiems Vakarų Vokietijos gyventojų sluoksniams. Kongreso dalyviai kreipėsi į Vakarų Vokietijos gyventojus, ragindami siekti, kad būtų leistas liaudies balsavimas už taikos sutartį ir okupacinių kariuomenių išvedimą. Pradėtam įvairiuose Vakarų Vokietijos rajonuose liaudies apklausimui praveisti kongresas išrinko 70 žymių visuomenės veikėjų. Eilėje Vakarų Vokietijos vietų toks apklausimas jau vyksta. Pavyzdžiui, Gelzenkirchene nelegalaus apklausimo metu iki birželio 28 d. už taikos sutartį ir okupacinių kariuomenių išvedimą pasisakė 9.256 žmonės, o už „Europos gynybinę bendriją“ — tik 108 žmonės.

Preliminariniai apklausimo rezultatai aiškiai ir nenuginčijami rodo, kad vokiečių tauta atmeta Bonos vyriausybės bei jos amerikinių šeiminkų karinę politiką ir reikalauja taikos, Vokietijos suvienijimo, šalies demokratinio vystymosi.

G. P o d k o p a j e v a s

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS

Kinas

Liepos 7 d.
Kino komedija
„ŠIRDYS KETURIŲ“
Liepos 8—9—10 d. d.
Naujas meninis filmas
„VILTIES KELIAS“
Seansų pradžia: 19 val.
30 min. ir 21 val. 30 min.